

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 22 март 1994 година

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове:	Младен Данаилов	Теодор Чипев
	Милчо Костов	Милена Жабинска
	Цанко Хаджистойчев	Любен Корнезов
	Станислав Димитров	Пенчо Пенев
	Нено Неновски	Александър Арабаджиев
	Николай Павлов	

при участието на секретар-протоколчика Силвия Василева,
разгледа в закрито заседание на 22 март 1994 г.,
конституционно дело № 5/1994 г., докладвано от съдията Любен
Корнезов.

Делото е образувано по искане на 49 народни
представители от 36-то Народно събрание, които поставят пред
Конституционния съд въпроса за смъртното наказание.

Съдът счита, че искането не отговаря на изисквания,
посочени в чл.17, ал.1 от Закона за Конституционния съд

/ЗКС/ и чл.18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд /ПОДКС/, което налага да се дадат указания на подателите да отстранят недостатъците.

Искането до Конституционния съд трябва да бъде мотивирано /чл.17, ал.1 ЗКС и чл.18, ал.1 ПОДКС/; да бъдат изложени обстоятелствата, върху които се основава искането /чл.18, ал.2, т.4 ПОДКС/; точно и ясно да се посочи в какво се състои искането /чл.18, ал.2, т.5 ПОДКС/; да се посочат заинтересуваните институции и лица, които според направилите искането трябва да вземат участие по делото /чл.18, ал.2, т.3 ПОДКС/; да се предоставят необходимия брой преписи от искането /чл.18, ал.5 ПОДКС/.

Тези изисквания не са спазени от групата народни представители, сезирали Конституционния съд. Те не посочват на кои от правомощията на Конституционния съд по чл.149, ал.1 Конституцията се позовават, за да обосноват неговата компетентност за решаване на поставения въпрос.

Подателите на искането посочват чл. 37, ал.2; чл.38, ал.1-5; чл.95; чл.96, ал.1; чл.99, ал.1; чл.102, ал.2; чл.104, ал.1; чл.106; чл.116; чл.356е, ал.2, б. "б"; чл.397, ал.1 и 2; чл.400; чл.409; чл.410; чл.411; чл.412; чл.415; чл.417 от Наказателния кодекс /НК/, като се обръщат към Конституционния съд с въпроса "да се произнесе противоконституционни ли са". Ако това е действителното искане на народни представители, те са длъжни ясно да го формулират, да изтъкнат своите съображения и становище на

кои конкретни конституционни принципи и норми противоречат посочените текстове на НК. Освен това има и други текстове извън посочените, в които се предвижда смъртно наказание /прим. чл.96, ал.3, чл.97, чл.100, чл.199, ал.2, чл.340, ал.3, чл.341а, ал.4 НК/. Ако е такова искането, то следва да се квалифицира по чл.149, ал.1, т.2 Конституцията, като се поставя въпросът за неговата допустимост с оглед досегашната практика на Конституционния съд за конституционния контрол върху законите, приети преди влизане в сила на Конституцията /Определение от 29 декември 1991г. по к. дело № 1/91 г; Определение № 5/4 юни 1992 г. по к. дело № 11/92 г.; Определение № 7/20 юли 1992 г. по к. дело № 17/92 г. публикувани в сборник Решения и определения на Конституционния съд 1991-1992 г. с.239 и с.252/.

Подателите на искането поставят въпроса, противоречи ли смъртното наказание на "общоприетите международни норми признати от Република България и на международните договори ратифицирани и приети от Република България". Ако народните представители считат, че има такова противоречие, то трябва ясно и недвусмислено да го заявят и мотивират, като посочат и съответните общопризнати норми на международното право и международните договори, по които България е страна. Едно такова искане би следвало да се квалифицира по чл.149, ал.1, т.4 Конституцията и от тази гледна точка да се прецени неговата допустимост.

Подателите на искането се позовават на чл.28

Конституцията, но не посочват ясно и категорично, дали искат от Конституционния съд да тълкува този текст, в какво се състои проблема, който той поставя, и тяхното становище по въпроса. Едно такова искане може да бъде квалифицирано по чл.149, ал.1, т.1 Конституцията и с оглед на това да се реши въпроса с неговата допустимост.

В искането си народните представители казват, че "не поставят въпроса дали трябва или не трябва да съществува смъртно наказание в НК" и, че "след допускане разглеждането на искането по същество ще представим на Конституционния съд становището на народните представители по поставения въпрос". Следователно, подателите на искането не изразяват своето становище, своята воля, а само задават въпроси, които даже не са се опитали да квалифицират с оглед компетенциите на Конституционния съд /чл.149, ал.1 Конституцията/. Конституционният съд е висш държавен орган, който не отговаря на питання, а постановява решения по ясно формулирани искания.

С оглед на казаното дотук, Конституционният съд счита, че искането на групата народни представители страда от съществени недостатъци, които ако не бъдат отстранени, не позволяват на съда да се произнесе по допустимостта.

Водим от това и на основание чл.19, ал.3 ПОДКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И

Дава 14-дневен срок на групата народни представители да отстранят недостатъците на искането с оглед указанията посочени в мотивите на това определение.

Препис от определението да се връчи на г-жа Мариана Христова, като представител на групата народни представители.

Председател:
Асен Манов

Членове:
Младен Данаилов

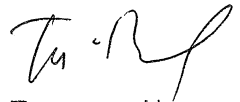

Милчо Костов

Санко Хаджистричев

Станислав Димитров

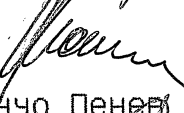

Нено Неновски

Николай Павлов

Теодор Чипев

Милена Жабинска

Любен Корнезов

Пенчо Пенев

Александър Арабаджиев